

สำหรับหลักทศพิธราชธรรม 10 ประการ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงยึดถือมาโดยตลอด ประกอบด้วย ทาน (การให้), ศีล (ความประพฤติที่ดีงามทางกาย วาจา และใจ), จาคะ (การบริจาค หรือการเสียสละ), อาชชว (ความซื่อตรง), มัททว (ความอ่อนโยน), ดมะ (ความเพียรเพื่อเผือกเลิศ), อโกธ (ความไม่โกรธ), อวหิงสา (ความไม่เบียดเบียน), ขันติ (ความไม่โกรธ) และอวิโรธน (ความยุติธรรม) ท่านทรงปฏิบัติโดยไม่คลาดเคลื่อนเลย โดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งเรื่องการแต่งตั้งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ การออกพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ต่างๆ ที่ความเห็นชอบของสภา โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ การแต่งตั้งองคมนตรี การพิจารณาฎีกาของนักโทษ ฯลฯ

หลายคนบอกว่าท่านไม่ได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ แต่ผมยืนยันได้เลยว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัด ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติทั้งทางบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ ต้องผ่านท่านทั้งหมด นอกจากบางเรื่องที่ท่านทรงไม่เห็นด้วยจริงๆ ก็จะส่งกลับ แล้วแต่รัฐบาลจะดำเนินการ แต่จะไม่เคยดำเนินการเอง หรือดำเนินการโดยขัดรัฐธรรมนูญเลย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการพิจารณาฎีกาของผู้ต้องโทษที่ผ่านการตัดสินของ 3 ศาล คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ตามหลักต้องสิ้นสุดแค่นั้น แต่ในกฎหมายให้สิทธิทูลเกล้าฯ ถวายขอพระราชทานอภัยโทษ โดยเฉพาะผู้ต้องคำตัดสินประหารชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่พระองค์จะพิจารณาให้เหลือโทษเพียงจำคุกตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้ผู้ที่จะทูลเกล้าฯ ถวายได้ต้องเป็นผู้ที่เคยต้องโทษมาแล้ว เคยจำคุกมาแล้ว ไม่ใช่वालอยตัวอยู่แล้วหนีไปทีอื่น ขอโทษที่พูดนี้ไม่ได้กระทบใครเลยนะ แต่มีตัวอย่างว่ามีอยู่ 3 ราย ที่มีเรื่องค้างอยู่แล้วหนีไปทีอื่น อันนี้ไม่ได้ เพราะต้องโดนจำคุกแล้ว นอกจากนี้คนที่ขอพระราชทานอภัยโทษต้องเป็นญาติพี่น้องใกล้ชิด ไม่ใช่ให้คนอื่นมาขอให้ อันนี้คือระเบียบที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ในแต่ละปีทรงพิจารณาปล่อยผู้ต้องขังปีละหลายร้อยคดี เพราะมีการเสนอขอพระราชทานอภัยโทษมาก ลองคิดว่าขณะนี้พระชนมายุขนาดนี้แล้ว ยังต้องทรงอ่านหนังสือละเอียด ก็ถือเป็นภาระที่หนักมาก แม้จะมีเจ้าหน้าที่ช่วยกลั่นกรองและเสนอความเห็นก็ตาม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีขันติมาก ทรงอดทนต่อความลำบาก อดทนต่อทุกขเวทนา แม้สภาพบ้านเมืองวิกฤต จะต้องพิจารณาเหตุการณ์โดยแสดงถึงความขันติ ด้วยความเป็นธรรม ด้วยความยุติธรรม บางครั้งด้วยการบำเพ็ญสมาธิในห้วงเวลาที่ยาวนาน ก็อยากจะเรียนว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่เหมือนกับสิ่งที่ผมเรียนไว้ เป็นช่วงที่พระองค์ต้องใช้สมาธิ ไขข้ออะไรต่างๆ มาก ท่านจะพิจารณาคำบอกเล่า หรือคำกราบบังคมทูลฯต่างๆ อย่างรอบคอบ บางครั้งมีบางเรื่องที่ผมไม่เห็นด้วย แต่มีคนกราบบังคมทูลฯ ผมก็ยังนึกขำในใจ พระองค์ก็รับสั่งว่า "แน่ใจหรือเปลวว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง" บางคนก็เอาเรื่องนั้นเรื่องนี้มากราบบังคมทูลฯ พระองค์ก็ตรัสว่า "แน่ใจหรือเปลวว่าเป็นเรื่องจริง หรือเป็นเพียงข่าวลือ" เราก็รู้แล้วว่าพระองค์มีข้อมูลที่ดีกว่านั้น

อย่างไรก็ตาม ตลอดชีวิตที่ผมเคยรับใช้พระองค์ท่านมา ผมไม่เคยได้ยินว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงกริ้วผู้ใด แต่จะทรงสั่งสอน หรือวางพระพักตร์เฉย ถ้าทรงไม่พอพระทัยจริงๆ ก็จะทรงเพียงพระราชดำรัสเพียงว่า "นี่เป็นงานที่ฉันสั่งหรือ แนใจแล้วหรือ" ก็เป็นที่รู้กันแล้วว่าฉันนี้ต้องนอนไม่หลับแน่ๆ

หรืออย่างโครงการพระราชดำริต่างๆ พระองค์จะสอบถามประชาชนก่อน แต่สมัยก่อนเขายังไม่มีประชาพิจารณา ถ้าโครงการไหนที่ประชาชนไม่เห็นด้วย ท่านก็จะหยุด ไม่ดำเนินการต่อ และทรงทราบว่าสังคมนี้เจริญแล้ว คนที่รู้มากมักจะเบียดเบียนคนที่รู้น้อยกว่า คนที่เลวมากมักจะรังแกคนที่เลวน้อยกว่า ดังนั้น จะทรงหาทางปิดเป่าช่วยเหลือ บางทีก็ไม่โปรดงานที่ทำความเดือดร้อนให้คน หรือสัตว์ เช่น แข่งม้า ตีไก่ ฯลฯ ล่าสุดรัฐบาลก็ออกกฎเรื่องดีไก่มาแล้วเมื่อวาน (วันที่ 1 กันยายน) แม้จะเป็นกีฬาของชาวบ้าน แต่พระองค์ก็ไม่สนับสนุน ไม่เห็นด้วย ไม่มีแผนเรื่องแข่งม้า ตีไก่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ราษฎรทุกหมู่เหล่าได้รับการดูแลโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นคนกรุง คนชนบท ไทยพุทธ ไทยมุสลิม ฯลฯ เหตุการณ์บ้านเมืองเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เหตุการณ์มีนาคม-เมษายน 2549 ทรงเป็นกลางทางการเมืองตลอด ถึงแม้ตามกฎหมายพระองค์จะมีบ้านเลขที่ มีสิทธิเลือกตั้ง แต่พระองค์ก็ไม่ได้ใช้สิทธิเพื่อความเป็นกลาง รวมถึงพระบรมวงศานุวงศ์ด้วย

พระองค์ทรงเคยมีพระราชดำริว่า "ผู้มีอำนาจมากมักลืมนึกถึงสิ่งชั่วร้าย คิดว่าตัวเองอยู่เหนือผู้อื่น" อันนี้ผมเขียนไว้ทำไมนี่ (ยิ้ม) ทำยที่สุดผมขอพูดถึงความไม่สำเร็จของผู้นำบางคน ซึ่งผมเขียนเรื่องนี้ไว้นานแล้ว เพราะตอนนั้นผมไม่พอใจท่านหนึ่งที่ท่านไปอยู่ต่างประเทศแล้วตอนนี้ ขอยกมาอ่านบางข้อ

-ทาน รวยแล้วไม่เคยทำบุญ วันมาฆบูชา วันหยุด คนอื่นเขาเข้าไปเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวังในโบสถ์ ก็ไปตีกอล์ฟเสีย ไปช้อปปิ้งเสีย สมัยนั้นนี่

-ศีล ไม่ต้องฟังเสียง เพราะออกนโยบายผิดพลาดทั้งเรื่องยาเสพติด ไม่โปร่งใส มีการทุจริตในเชิงนโยบาย

-จาคะ ไม่เคยยอมสละความสุขส่วนตัว

-อาชชว ความซื่อตรงนี้เห็นชัดเลย เรื่องการแต่งตั้งอะไรต่างๆ

-มัททว ความอ่อนโยน มีการพูดจาก้าวร้าว ถูกผู้ไม่เห็นด้วย

-ตบะ มีกิเลสตัณหา อยากรวยต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด มีธุรกิจที่คิดมีกำไร ออกกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวก
วิสาหกิจอะไรต่างๆ รวมถึงการทำเหมืองเพชรหรือเปล่าไม่ทราบ

-อโกธ โกรธง่าย ไม่เชื่อคนอื่นเสนอแนะ เชื่อแต่คนรอบตัว บริวารเก่า

-อวหิงสา เบียดเบียนคู่แข่งอื่นด้วยเงิน อำนาจ ชื่อโฆษณาหนังสือพิมพ์ ชื่อหนังสือพิมพ์ บังคับให้เลิก
รายการ ชื่อหุ้นคู่แข่งอะไรต่างๆ

-ขันติ ไม่มีความอดทน ใจร้อน วู่วาม ขาดความรอบคอบ อ้างว่าอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงเร็ว ปรับปรุงระบบ
ราชการให้เสร็จภายในปีเดียวเพราะอ้างว่าตั้งแต่รัชการที่ 5 มาไม่เคยปรับปรุงเลย แต่บัดนี้เกือบ 10 ปีแล้วก็
ยังไม่ปรับปรุงไม่เสร็จ

-อวิโรธน ไม่ตั้งมั่นในธรรม ไม่ยุติธรรม ไม่โปร่งใส มีพิธี

นี่คือสิ่งที่อยากเพิ่มเติม เพราะตอนที่เขียนเรื่องนี้ไว้เกษียณแล้ว มีสิทธิ์พูดได้

หน้า 2

All site contents copyright © by Matichon Public Co.,Ltd. All Rights Reserved.